

2016 m. gruodžio 9 d. Greenpeace Energy eG pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. rugsėjo 26 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimtų nutarties byloje T-382/15 Greenpeace Energy eG/Europos Komisija

(Byla C-640/16)

(2017/C 038/25)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Greenpeace Energy eG, atstovaujama advokatų D. Fouquet, S. Michaels, J. Nysten

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2016 m. rugsėjo 26 d. Bendrojo Teismo nutartį byloje T-382/15 Greenpeace Energy eG,
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui,
- priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant advokato ir kelionės išlaidas.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama savo apeliacinį skundą apeliantė nurodo penkis pagrindus:

1. Bendrasis Teismas akivaizdžiai laikosi nuomonės, kad pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos ketvirtą alternatyvą reikalaujama, jog reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktai, kuriuos galima ginčyti pagal šią nuostatą, būtų visuotinai taikomi. Tačiau tokia teisinė nuomonė vertintina kaip teisiškai klaidinga jau vien atsižvelgiant į nuostatos tekstą ir jos priėmimo aplinkybes, be kita ko, į Sąjungos teisės aktų leidėjo ketinimus.
2. Bendrasis Teismas daro prielaidą, kad vertinant teisės aktų, dėl kurių nereikia priimti įgyvendinamųjų priemonių, tiesioginę sąsają reikia vadovautis dviem atskirais kriterijais, kurie vertintini atskirai. Tačiau taip nėra, nes, pirma, nei Jungtinė Karalystė, nei Europos Komisija neturi priimti įgyvendinamųjų priemonių, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą, ir, antra, skiriant pagalbą padariniai rinkoje pasireiškia iškart, t. y. juntami tiesioginiai konkurenciniai padariniai apeliantei.
3. Bendrasis Teismas mano, kad apeliantė nepakankamai įrodė, kad teisės aktas su ja tiesiogiai ir konkrečiai susijęs. Tačiau teismas neatsižvelgė į pateiktą informaciją arba ją laikė nepakankama.
4. Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, kad galimybė individualizuoti pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos antrą alternatyvą, remiantis byloje *Plaumann* įtvirtinta teismo praktika, atmestina jau tais atvejais, kai gali būti kitų įmonių, su kuriomis, kaip ir su apeliantė, susiję dėl pagalbos skyrimo atsiradę konkurenciniai padariniai. Tačiau, atsižvelgiant pirmiausia į bylą *Codorniu* (C-309/89) suformuotą teismo praktiką, toks aiškinimas atrodo teisiškai klaidingas ir siauras. Be to, apeliantė nurodo savo paaiškinimus dėl ieškinyje pateiktų faktinių aplinkybių, iš kurių pakankamai matyti galimybė individualizuoti, tačiau Bendrasis Teismas šių paaiškinimų nevertino visiškai arba vertino nepakankamai.
5. Bendrasis Teismas daro išvadą, kad veiksmingą teisminę apsaugą nuo Komisijos sprendimo dėl leidimo skirti pagalbą gali užtikrinti nacionaliniai teismai. Tai reikštų, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas, įtvirtinęs valstybių narių pareigą numatyti tinkamas teisių gynimo priemones (ESS 19 straipsnio 1 dalies antra pastraipa), norėjo perleisti valstybių narių teismams Sąjungos institucijų, kaip antai Europos Komisijos, priimtų aktų tikrinimą. Tačiau šiai nuomonei negalima pritarti tiek atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką dėl Sąjungos teisės aktų, tiek į nacionalinių teismų ir Europos Komisijos kompetencijos paskirstymą valstybės pagalbos srityje, taigi ji laikytina teisiškai klaidinga.